

Ni cas dels casos

Una legislatura d'escàndols polítics

Els comicis celebrats el passat 26 de maig han servit per fer-nos reflexionar sobre les reaccions concretes dels ciutadans causades per les actuacions qüestionables dels seus governants, d'una banda, i els sorprenents resultats que mostren les convocatòries electorals, de l'altra.

Salvador Palop, en plena resurrecció, després del contundent interrogatori a què el va sotmetre el fiscal Manglano.

CARLES FRANCESC

Des de les eleccions locals de 1987 fins a les celebrades fa una dies, han eixit a la llum pública al País Valencià importants assumptes en què s'han denunciat actuacions polítiques que han oscil·lat entre la corrupció i la immoralitat, i que, afortunadament, són objecte d'investigació judicial.

Ens referim, per exemple, a assumptes com el "cas Naseiro", el "cas Blasco", el "cas Tous" i a altres escàndols de menys envergadura però igualment significatius. Aquests fets posen en dubte la moralitat política dels que han aprofitat les posicions privilegiades per lucrar-se amb els diners de tots.

'CAS NASEIRO'

L'escàndol polític més cridaner va ser el "cas Naseiro", en què regidors de València i Cullera van aparèixer clarament implicats, encara que actualment només estiguen processats **Salvador Palop** i alguns empresaris importants, entre els quals es

troba el delegat de Dragados i Construccions al País Valencià, **Luis Janini**, que s'ha trobat amb un regal inesperat: el seu cunyat, **Tomás de la Quadra**, és el nou ministre de Justícia.

Es temia la desfeta del PP a la capital valenciana, però els nous dirigents de la dreta espanyola van decidir llavar la cara al partit i despatxar els set edils que els representaven al cap i casal. Tot eren cares noves i només hi va haver dos que havien tingut una nova oportunitat, encara que el marge d'aquest consistori. **Martín Quirós** és ara diputat a les Corts valencianes, i **Juan Carlos Gimeno** ara exercirà de regidor a l'ajuntament de Paterna.

Quan encara no s'ha complert un any de l'actuació del jutge **Luis Manglano**, acusat per la dreta de ser l'únic culpable de l'afer, ens trobem amb l'entrada imminent al govern municipal de València de les dues úniques organitzacions polítiques implicades en la investigació penal amb les organitzacions polítiques implicades en la investigació penal.

Continuant amb l'escàndol que esguita molt alt el Partit Popular, cal fer referència inexcusable a **Eduardo Zaplana** de qui ja fèiem esment sobre les intencions polítiques en aquest mateix setmanari fa tres setmanes. Zaplana, recorden, demanava a Salvador Palop ajuda per fer-se ric amb la política. Bé, Zaplana, afortunadament, no va aconseguir l'alcaldia de Benidorm, però se n'han quedat a un pas i han consolidat el bipartidisme: PSOE 11-PP 10. A més de regidor, Zaplana fa doblet i també ha estat elegit diputat autonòmic per Alacant.

L'altra població emblemàtica del naseirisme és Cullera, encara que aquí els veïns han sabut reaccionar. En aquesta població de la Ribera, que estava governada per Unió Valenciana amb els vots del PP i del CDS, i sobretot gràcies al sorprenent suport de l'ex-membre d'Esquerra Unida, **Joan Bolufer**, se centrava la investigació del cas Naseiro. La requalificació de terrenys per al lucre personal de militants conservadors era la línia investigadora

La presumpta acusació contra l'ex-conseller Rafael Blasco no ha incidit en les intencions de l'electorat de Calp ni Paterna.

RAFA GIL

truncada per la indiscreció intencionada del director d'un banc.

El que fins aleshores havia estat l'alcade, **Alfredo Martínez Naya**, en sàvia decisió, va decidir que "ja havia acomplert la seua missió", i va optar per renunciar a la reelecció, al temps que Joan Bolufer, el seu col·laborador més ferm, s'apuntava a Democràcia Socialista, després de ser expulsat d'EU.

Ara l'ajuntament està governat amb majoria absoluta del PSOE, amb dotze regidors, tres més que el 1987: UV n'ha obtingut tres, dos menys que en l'anterior legislatura, i la criticada gestió de Bolufer ha deixat EU amb dos edils. Aquí la reacció popular s'ha notat.

'CAS TOUS'

Quan parlàvem de reflexió, ens trobàvem, per obrir boca amb les eternes protestes i manifestacions dels damnificats per la *pantanada*, que van haver de buscar-se la vida pel seu compte, perquè l'ajuntament d'Alzira, per citar un dels municipis afectats, governat pel socialista **Francisco Blasco**, va intentar sense èxit desmobilitzar els milers d'afectats per la terrible pantanada. En la passada legislatura, Blasco governava en minoria majoritària, i tenia al seu poble constantment al carrer, i no precisament per homenatjar **Jordi Martínez Aspar**. Blasco temia en aquests comicis que els seus veïns el castigaren i li negaren els seus vots.

El temor de Paco Blasco era causat per la sentència de l'Audiència Provincial de València, que aproximadament deia que "per pescar peixos cal banyar-se el cul", i

no cal dir res més. Però no, Francesc Blasco hi repeteix, i a més amb majoria absoluta, amb 11 dels 21 regidors de l'ajuntament, un més dels obtinguts el 1987.

'CAS BLASCO'

Calp i Paterna són les dues poblacions més directament relacionades amb l'anomenat *cas Blasco*, que a hores d'ara és jutjat a l'audiència provincial de València, amb l'ex-conseller d'Obres Públiques **Rafael Blasco** en el banc dels acusats.

Els resultats electorals a Paterna, amb un terme municipal que era desitjat, segons sembla, per uns empresaris francesos disposats a guanyar-se'n l'adjudicació pels mitjans que ara són objecte d'investigació judicial, han tomat a donar la majoria absoluta al PSOE, que ha aconseguit onze dels vint-i-un regidors assignats a aquest ajuntament.

A Calp, el Partit Socialista ha passat a tenir sis regidors, dos més que el 1987; el PP s'hi manté amb tres i la candidatura independent de dreta n'ha perdut tres dels cinc que en tenia en l'anterior composició municipal. Amb aquests resultats, el PSOE no obté la majoria absoluta, però creix notablement a pesar de l'escàndol Blasco.

Un altre cas, que no es pot qualificar de corrupció, encara que sí d'immoralitat, és el protagonitzat per l'alcaldessa de Picasent, **Vallivana Romaguera**, que va resultar elegida com a regidora en la candidatura d'Esquerra Unida i va acabar el seu mandat com a presidenta del consistori amb els vots de la dreta per desbancar els socialistes.

Vallivana Romaguera, que va seguir els mateixos passos que Joan Bolufer a Cullera, va acabar encapçalant la candidatura del desintegrat CDS, partit del qual s'ha allunyat fins i tot **Adolfo Suárez**. En aquesta ocasió no li va servir de res la col·lecció amb el PP i UV, ja que els socialistes han aconseguit nou de les disset regidories en joc, dues més que al 1987, gràcies a la desaparició d'Esquerra Unida i a la incorporació dels carrillistes a la seua candidatura. El principal cavall de batalla de Romaguera era l'oposició a la presó construïda al seu terme municipal, i a la qual no es va oposar el PSOE local.

Així mateix, cal no oblidar el procés judicial que va ser emprès contra el president de la Diputació Provincial d'Alacant, **Antonio Fernández Valenzuela**, regidor de l'Ajuntament d'Alacant, que seria condemnat per afavorir amb contractes les seues empreses d'arts gràfiques. Els ciutadans d'Alacant s'han mantingut fidels al seu vot al PSOE, però s'han abocat amb el PP i han donat suport a la candidatura ultraconservadora del SCAL.

Com es pot veure en aquests pocs casos que han afectat la vida política valenciana, la gran massa electoral sembla oblidar amb facilitat. **Antonio Gutiérrez**, secretari general de CCOO, va afirmar en una ocasió que "si tots els afiliats a Comissions Obreres votaren organitzacions progressistes, com sembla lògic que haurien de fer, els resultats electorals no es rebrien mai com un malson, i la dreta aconseguiria el màxim grau de qualificació en l'exercici de l'oposició permanent".

Equip d'investigació